

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۲۵ مارچ ۲۰۱۸

"غنی احمدزی" و احزاب اخوانی افغانستان

۱

شنبه- ۴ حمل ۱۳۹۷ - کابل: به علاوه انعکاس رسانه ئی، در هر تماسی که در سطح شهر کابل بین افراد آشنا و علاقه مند به امور سیاسی در افغانستان صورت می گیرد، تا جایی که خود شاهد آن هستم، بحث روی مواضع دو نهاد اخوانی "حزب اسلامی" و "جمعیت اسلامی" و تضاد های درونی آنها می باشد. در این مختصر خواهم کوشید تا مشترکاً داخل آن مناسبات شده، از نزدیک ببینیم که در آنجا ها چه می گذرد:

۱- در ذیل احزاب "اخوانی"، تنها "حزب و جمعیت" را آوردن بدان معنا نیست که سایر مدافعان اسلام سیاسی سروکاری به "اخوان" و "اخوانیت" نداشته تافته جدا بافته ای هستند. بلکه این تصنیف بیشتر برخاسته از زبان عوام و قضاوت مردم عادی در باره آنها می باشد که از جمع تمام احزاب مدافع اسلام سیاسی فقط همین دو حزب را "اخوانی" می دانند.

۲- همین هفته گذشته بود که نماینده "گلبدین" با صدور یک اعلامیه رسمی از آدرس "حزب اسلامی افغانستان" ابراز داشت که سه تن از اعضای سابقه آن حزب، "ارغندیوال، محمد خان، بصیر انور" از حزب اخراج شده و دیگر نه تنها عضو حزب نمی باشند بلکه حق ندارند از نام حزب استفاده نمایند.

۳- افراد متذکره به ارتباط صدور آن اعلامیه عکس العمل کاملاً آرامی از خود نشان داده، اعلام داشتند، نظر به قوانین موجود در افغانستان، آنها تنها کسانی هستند که نهادی را به نام "حزب اسلامی افغانستان" در تطابق کامل با قانون احزاب، در وزارت عدلیه افغانستان ثبت نموده اند. در نتیجه تمام کسانی که عضو این حزب نیستند نه به صورت فردی و نه هم به صورت جمعی، قانوناً حق ندارند تا خود را عضو حزب بنامند، تا چه رسد به این که بیایند اخراج سه تن از اعضای رهبری این حزب را اعلام بدارند.

۴- سخنگوی وزارت عدلیه، یعنی مرجعی که در آن احزاب به صورت رسمی ثبت نام می گردد، و وزیر آن "بصیر انور" یک تن از سه نفریست که نماینده "گلبدین" اخراج آنها را از حزب اعلام داشته، در مصاحبه هایش کاملاً آشکارا اعلام داشت که نظر به قانون، تنها "حزب اسلامی" ثبت نام شده و رسمی نزد آن وزارت، همان شاخه ایست که در رأس آن "ارغندیوال" قرار دارد.

۵- در این که مشکل از کجا نشأت نموده، تا جایی که از مطالعه روند قضایا بر می آید، این "غنی احمدزی" و "حنیف اتمر" بوده و هستند که تضاد درونی "حزب اسلامی" را تا سرحد تقابل بین "ارغندیوال، محمد خان و بصیر انور" با ده ها حامی پر قدرت آنها در داخل پارلمان دولت دست نشانده و "گلبدین" و بقیه باندش به وجود آورده اند. دلیل چنین حکمی از جانب من، امضائیت که شخص "غنی احمدزی" به نمایندگی از حکومت "وحدت ملی" و در مقام رئیس جمهور دولت دست نشانده، بر کاغذ توافقتنامه صلح بین "گلبدین" و دولت دست نشانده نموده است.

۶- بر مبنای آن امضاء که در آن نوشته شده موافقتنامه صلح بین "دج ۱ - و رئیس حزب اسلامی افغانستان"، شخص "گلبدین" به حیث رئیس آن حزب پذیرفته شده است. قبول "گلبدین" به حیث رئیس حزبی که با عین نام حزب دیگری در دولت دست نشانده ثبت نام بوده و وزیر عدلیه بر حال دولت و معاون اول ریاست اجرائیه از رهبران آن می باشند، در عمل زیر پای نمودن حدود قانونی حزب ثبت نام شده، تخطی از قانون احزاب و پاشیدن تخم نفاق خونین در درون یک حزب می باشد. چنانچه وقتی امروز "ارغندیوال" می خواهد موجودیت حزبش را بر مبنای ثبت نام وزارت عدلیه قانونیت ببخشد، "گلبدین" نیز کوتاه نیامده به امضای رئیس دولت دست نشانده، استناد می نماید.

۷- این که "غنی احمدزی" و "حنیف اتمر" این وضعیت را تا کجا ادامه می دهند و آیا حاضر اند، موجودیت حکومت "وحدت ملی" را در مخاطره قرار دهند، مسأله ایست که آینده روشن خواهد نمود.

ادامه دارد